

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010173
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4213010173.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému L.. J. U. nar. XX.X.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 28.11.2018, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Jóbovej a prísediacich JUDr. Márie Kukel a Ing. Tichomíra Méhesa takto

rozhodol:

obžalovaný L.. J. U., U., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom S., ul. L. č. XX/XX, na slobode,

je vinný, že

I.

v období od presne nezisteného dňa konca mesiaca marec roku 2009 až do 28. augusta 2009 v Komárne v byte na adrese B. ulica číslo XXX/XX, a následne tiež v období až do konca mesiaca apríl 2010 v Komárne na Košickej ulici pred obytným domom číslo 665 a tiež v objekte Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským na ul. Práce v Komárne, tiež na pracovisku poškodenej v budove Univerzity Jánoša Selyeho v Komárne a tiež na pracovisku manželky kolegu poškodenej v predajni Optika na Petőfiho ulici v Komárne, spôsobil svojou, v súčasnosti už bývalej manželke I.. I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., B. ulica číslo XXX/XX, fyzické a psychické utrpenie tým, že ju v tomto období až do 28. augusta 2009, kedy poškodená bola nútená opustiť spolu s maloletou dcérou I. P., nar. 23.05.2002, spoločnú domácnosť, nakoľko obžalovaný vymenil zámok na vchodových dverách ich bytu a museli sa presťahovať k jej príbuzným, opakovane týždenne fyzicky napádal spôsobom, že ju fackal, mykal za ramená a sácal do nej, pričom pri fyzických atakoch na ňu kričal, vulgárne jej nadával, ponižoval ju a vyhrážal sa jej, často krát aj v prítomnosti ich spoločnej maloletej dcéry I. P., jej likvidáciou fyzickou aj spoločenskou, pričom v tomto období od 31. augusta 2009 do 04. augusta 2009 vyvesil na vchodové dvere ich spoločného bydliska v Komárne na B. ulici číslo XX oznam, v ktorom pre obyvateľov vchodového domu oznámil, že jeho manželka je psychicky labilná a z tohto dôvodu, aby keď ju uvidia, oznámili to jemu alebo privolali políciu a dňa 02. septembra 2009 v čase o 18,25 hodine v Komárne pred predajňou Coop Jednota na Petőfiho ulici sa poškodenej slovne vyhrážal slovami, že raz ju aj tak zabije, a keď od nej odchádzal vo svojom aute, namieriac autom na ňu jej ešte povedal, že skape, následne v období až do konca mesiaca apríl 2010 ju naďalej psychicky týral spôsobom, že ju ponižoval a opakovane ju slovne aj písomne atakoval urážajúc ju rôznymi vulgarizmami, znevažovaním a ponižovaním jej osoby, v úmysle ponižovať ju v spoločnosti, predovšetkým na pôde základnej školy, ktorú navštevovala ich dcéra, a to pred zamestnancami školy a tiež rodičmi ostatných žiakov, ako aj na pracovisku poškodenej a na ďalších miestach a pred tretími osobami, tiež sa poškodenej opakovane vyhrážal, že jej dcéru nevráti, pričom svoje vyhrážky umocnil aj svojim konaním tak, že dcéru matke niekoľkokrát nevrátil v súdom stanovenom čase, čím v nej vyvolal obavy, strach a úzkosť, že svoje vyhrážky aj uskutoční, a ktoré konanie spôsobilo u poškodenej vznik syndrómu týranej osoby,

II.

v presne nezistenom čase v období od 02. októbra 2009 až do jari 2010 v Komárne vo svojom byte na adrese B. ulica číslo XXX/XX, obžalovaný ako otec maloletej I. P., nar. XX.XX.XXXX, učil svoju maloletú dcéru používať rôzne vulgárne a hanlivé výrazy, ako „hlúpy, kokot, nenormálny, piča, sprostý, neokrôchaný, zlomyseľný, hnusný“, pričom týmito hanlivými výrazmi označoval predovšetkým matku maloletej, ďalej tým, že navádzal svoju maloletú dcéru pod príslubom odmeny k tomu, aby ukradla veci rôzneho druhu z bytu svojej matky, ako aj tým, že pred svojou maloletou dcérou, prostredníctvom Barbie bábik hrával hry s jasným a zreteľne rozpoznateľným sexuálnym motívom, hoci tieto hry vyvolávali v maloletej pocity úzkosti a hanblivosti, s čím sa maloletá dcéra na jar v roku 2010 a v nasledujúcom období zverila svojej matke ako aj psychológovi Centra pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie,

III.

v období od mesiaca máj roku 2010 až do začiatku letných mesiacov roku 2012 v Komárne v byte na adrese Košická ulica číslo 665/36 a tiež v Želiezovciach na W. ulici v byte číslo XXX/X spôsobil svojej maloletej dcére I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. L., U. ulica číslo XXXX/XX, prechodne bytom W., U. číslo 65, fyzické a psychické utrpenie tým, že ju počas uvedeného obdobia od mesiaca máj roku 2010 do konca roka 2011 v dňoch určených pre styk obžalovaného ako otca dieťaťa s týmto dieťaťom v zmysle občiansko-súdneho rozhodnutia, a to každý párný víkend a každú stredu v týždni v čase od 15.00 hodiny do 18.00 hodiny, v období mesiacov január až marec roku 2012 počas súdom upravených návštev u obžalovaného každý nepárny týždeň v čase od nedele od 18.00 hodiny do nasledujúcej nedele do 18.00 hodiny a napokon od mesiaca marec až do začiatku letných mesiacov roku 2012 každý párný víkend a každú stredu v čase od 15.00 hodiny do 18.00 hodiny, opakovane fyzicky napádal spôsobom, že ju bil rukou po hlave, ťahal ju za vlasy, mykal za ramená a sácal do nej, pričom pri fyzických atakoch na ňu kričal, že ich všetkých pozatvára, zatváral ju v izbe a nedovolil jej z izby vyjsť, ťahal ju za vlasy až von z bytu a nechal ju stáť na chodbe, vyčítal jej jej vlastné vyjadrenia, ktoré údajne použila pred psychológom pri jej psychologickom vyšetrení, predvádzal jej rôzne hádky a výstupy, ku ktorým dochádzalo v súdnych pojednávaníach medzi ním a jej matkou, s ktorou bol v rozvode konaní a v konaniach o úprave rodičovských práv a povinností, pričom viackrát dehonestoval, ponižoval a nadával na jej matku v uvedených simuláciách jej výstupov, znemožňoval jej telefonický styk s matkou, obviňoval ju za problémy v rodine, opakovane ju tým vystavoval strachu a stresu, ktorý stav v maloletej dcére vyvolával rôzne neurotické prejavy, počnúc od hysterického plaču, cez hryzenie si pier, a tiež písacích pier, nakrúcania si vlasov na prsty svojich rúk až po žalúdočné problémy, bolesti brucha a zvracanie a odmietavého postoja k stretnutiam s obžalovaným, ktoré obžalovaný často krát riešil jej násilným odtiahnutím za ruky, ktoré konanie spôsobilo u maloletej potrebu opakovaných návštev u psychológa a detského psychiatra, tiež nariadenie medikamentóznej liečby jej citovej subdeprivácie a neurózy, podľa znalca vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, jej otca,

t e d a

v bode I.

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a obmedzovalo jej bezpečnosť,

v bode II.

vydal úmyselne osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému životu,

v bode III.

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a obmedzovalo jej bezpečnosť, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

v bode I.

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

v bode II.

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

v bode III.

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný zákon) s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa §51 odsek 4 písmeno i) Trestného zákona sa ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala dve obžaloby na obž. L.. J. U. U.. a to dňa 16.4.2013 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a dňa 18.9.2013 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., pre skutky uvedené vo výroku tohto rozsudku. Uvedené trestné veci súd spojil a rozhodol, že spoločné konanie bude vedené pod sp. zn. 11T 40/2013.

Obžalovaný spáchanie všetkých skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu popieral. Uviedol, že v roku 2009 si chceli kúpiť s manželkou väčší byt a keď išli podpísať žiadosť o úver, sa dozvedel o tom, že ona si kúpila byt na meno svojej sestry. Vtedy v nej stratil dôveru. Bolo to koncom augusta 2009 a vtedy sta sal medzi nimi aj incident. Bývalá manželka ho napadla, udrela ho do hlavy vyberateľným boxom z auta a zranila ho. Poškodená dňa 28.8.2009 opustila spoločnú domácnosť s tým, že ak nedotiahnu kúpu spoločného bytu, ona sa rozvedie. Dňa 2.9.2009 brat poškodenej ešte s ďalšou osobou na neho zaútočili, rozbili sklo na aute a vyhrážali sa mu zabitím. Podľa neho chceli ho zastrešiť.

Obžalovaný ďalej uviedol, že nie je pravdou, že on fyzicky napádal svoju manželku, že jej vulgárne nadával, ponižoval a vyhrážal sa jej fyzickou a spoločenskou likvidáciou. To je pravdou, že vyvesil oznam na vchodové dvere bytovky, ale bolo to 3.9.2009, po tom, čo brat poškodenej na neho zaútočil a pravdepodobne vtedy vymenil aj zámok na vchodových dverách bytu. Tvrdil, že nie je pravdou, že pred predajňou COOP Jednota sa vyhrážal manželke zabitím a ani nezamieril na ňu s autom. Odmietol, že by bolo pravdou, čo je uvedené v bode 2 prvej obžaloby ohľadne maloletej dcéry. Podľa neho je to zlosť zo strany bývalej manželky. Manželka sa chcela dohodnúť ohľadne dcéry u advokátky T. L. B., ale on s dohodou nesúhlasil. Keď manželka sa sťahovala z bytu, boli tam aj policajti, podľa neho ich zavolala ona a povedali mu, aby v budúcnosti jej umožnil vstup do bytu. Tvrdil ďalej, že rodinné problémy on neriešil v škole. Ďalej uviedol, že podľa neho nadriadený manželky, pán K. mal s jeho manželkou nadštandardný vzťah a zasahoval im do života. Obžalovaný spočiatku nesúhlasil s rozvodom a urobil všetko preto, aby manželstvo zachránil. Čo sa týka dcéry ešte uviedol, že on vždy dodržal rozhodnutie o

styku s dcérou. Dcéra sa dobre cítila u neho. Do jesene roku 2006 mala dcéra lepší vzťah s ním ako s matkou. Postupne sa to zhoršovalo, lebo manželka ovplyvňovala dcéru voči nemu. Podľa neho trestné oznámenia boli podané proti nemu preto, aby bolo znemožnené, aby sa stal plnohodnotným rodičom svojej dcéry. V súčasnosti styk s dcérou neudržiava, nechcel riskovať tretie trestné konanie.

Čo sa týka druhej obžaloby obžalovaný uviedol, že nič nie je pravda z toho, čo je uvedené v obžalobe.

Opatrovníčka maloletej poškodenej L.. G. X. uviedla, že do tohto prípadu ona vstúpila v roku 2011. V tom čase bolo rozbehnuté konanie o rozvode, alebo už bolo rozhodnuté. Mala vedomosť o tom, že boli problémy so stykom obžalovaného s maloletou. Robili pohovor aj s maloletou, aj s rodičmi. Maloletá uviedla, že nechce chodiť k otcovi, lebo sa tam necíti dobre. Inokedy prišlo dieťa v doprovode otca, chcelo by dlhšie zostať u otca, ale sa nevedeli dovolať matke. Vtedy maloletá jej povedala, že ona hovorila oteckovi, nech to nerobí, lebo bude zle. Keďže rodičia nevedeli medzi sebou komunikovať, zapojili do procesu aj mediátora, o výsledkoch meditácie však opatrovníčka nemala informácie. Svedkyňa sa nevedela v maloletej vyznať. Ako keby chcela obhajovať svoju mamu, aby jej vyhovárala. Otec ich vždy informoval o styku s maloletou a oni o tom spísali záznam. Raz boli prítomní keď sa realizoval styk v škole. Vtedy dieťa odmietlo odísť s otcom. Otec mal veľký záujem o dieťa a chytal sa každej slamky, aby dieťa bolo u neho.

Poškodená I. I. U. uviedla, že v marci 2009 viackrát prichytila obžalovaného, že bol neverný. Od toho obdobia sa veľmi zmenil. Stal sa agresívnym, nestaral sa o domáce záležitosti, aj svoj zárobok sa snažil zatajiť a nezdieľal ho s rodinou. V tom období sa vyskytlo viac hádok a bitiek a ona bola nútená sa odsťahovať s dcérou z bytu. Obžalovaný o nej sa vyjadroval, že nie je normálna. Stávalo sa, že ju agresívne sotil do prs a narazila sa do skrine, silnejšie ju chytil za ruku, bil ju, používal voči nej vulgárne výrazy, ponižoval ju, povedal, že je hlúpa. Stalo sa, že ju zamkol, zobral od nej telefón, aby nevedela nikoho kontaktovať. Vyhľadal ju na jej pracovisku a pred kolegami jej povedal, že ona živá z tohto manželstva sa nedostane.

Stalo sa, že ju ťahal za vlasy na podlahe. Všetko pred ňou zamkával, musela chodiť všade peši napriek tomu, že mali 2 autá. V júni 2009 sa aj odsťahovala s dcérou na vysokoškolský internát. Boli tam 4-5 dní. Potom sa s obžalovaným dohodli, že budú žiť riadne ako rodina, čo však trvalo len 2-3 týždne. Svoju výplatu musela dávať na účet obžalovaného, ale ona k jeho účtu nemala prístup. Rodinné výlety pre seba a pre svoju dcéru musela hradiť z vlastných peňazí.

Agresivita obžalovaného sa stupňovala, stalo sa aj také, že ju vysotil z auta. Ona s dcérou opustila spoločnú domácnosť a dcéru zobral buď jej brat alebo kolega do Veľkého Medera k jej rodičom. Ohľadne začiatku školského roka sa dohodli s obžalovaným na tom, že dcéru vyzdvihne zo školy a vráti ju večer o 18.00 hod. pred budovou Jednoty, teda na rohu ulíc Petőfiho a Košickej. Ona tam čakala. Vrátil dcéru až okolo 18.30 - 18.45 hod., vtedy poškodenej povedal, že "aj tak zdochneš" a po odchode auto nasmeroval na ňu. Neskôr ona sa chcela s obžalovaným dohodnúť ohľadnej jeho styku s maloletou u advokátky T.. B., ale obžalovaný dohodu odmietol.

V ten deň, keď boli u T.. B. sa dohodli, že z bytu môže zobrať osobné veci maloletej. Zámok na byte už bol vymenený a vtedy zistila, že na dvere, ale aj dole vo vchode bol vyvesený papier s jej údajmi, ktorý obsahoval ohováračské texty na jej osobu s poznámkou, že keď ju uvidia, majú volať políciu. Podpísaný bol obžalovaný. Keď ju obžalovaný pustil do bytu, za chvíľku zazvonili policajti a spýtali sa jej, či ona je I. U. a spýtali sa jej, aký je problém. Ona im ukázala papier napísaný obžalovaným a oni povedali, že teda to je dôvod, prečo ich zavolali. Policajti potom vytýkali obžalovanému, akým právom vyložil ten papier a čo si myslí, že ich budú kvôli tomu volať každú minútu. Po odchode policajtov obžalovaný zakričal na ňu, že "aj tak ťa zničím". Nesúhlasil s tým, aby sa stala triednou dôverníčkou, ponižoval ju na rodičovskom združení. Každé ráno prišiel do školy, kde vyhotovoval fotky a vždy jej hovoril tiež, že „to určite nevydržíš, vzdaj to, nebudeš schopná vychovávať dieťa“. V októbri bol styk s dieťaťom upraveným predbežným opatrením. Pri každom odovzdávaní dieťaťa boli z jeho strany poznámky a ponižovania. Dcéra zo stretnutí s otcom nikdy sa nevrátila tak, že by sa jej nič nechýbalo. Chýbal jej napríklad peračník, kniha, dáždík alebo kabát, ktoré obžalovaný nevrátil. Rodinné prídavky bral on a výživné platil len sumou 26.- eur mesačne. Po určitom čase dcéra začala používať vulgárne výrazy a na jeden papier napísala jej charakteristiku, charakteristiku otca, ako aj to, ako poškodenú charakterizoval obžalovaný. Raz jej nechcela niečo porozprávať, povedala, že radšej ho napíše. Napísala, že obžalovaný a jeho

brat hrali pred ňou s Barbie bábikami hry so sexuálnym podtónom. Hrali pred ňou aj to, čo sa odohralo na súdnych pojednávaníach. Dieťa pociťovalo úzkosť, bolelo ho brucho, po nociach sa pomočovalo. Porozprávala jej aj to, že otec jej povedal, že aj tak sa k nim v noci vláme a bez neho sa nikam nedostanú. Povedal dcére aj to, aby ukradla od nich jednu hračku a vrátila jemu, lebo to patrí jemu. Porozprávala aj to, že keď raz bola u otca, zavolali krstní rodičia a vypytovali sa jej a vytýkali jej, že prečo robí také, prečo hovorí také na otca a čo si o sebe myslí. Po jednej návšteve hovorila, že nechce chodiť k otcovi, ani k starým rodičom, uviedla, že ju zobrali k jednému jazeru a ťahali ju za vlasy a povedali jej, že dovedy to budú robiť, kým nezačne špiniť svoju matku. Raz sa vrátila od otca s tým, že ju vymkol do schodišťa. Uviedla, že otec často kričí na ňu. Keď bola u otca, nemohla ani telefonovať. Keď sa jej predsa podarilo jej zavolať, dostala po hlave od otca. Poškodená zistila, že maloletá má v peračníku všetky perá dohrýzané. Následne začali s dcérou chodiť k psychologičke B. a ona hravými metódami zistila, čo dcéru trápi. Zistilo sa, že obžalovaný jej zvykol hovoriť, že „aj tak k Vám prídem s Džordžom!“. Džordžo je plynová pištoľ obžalovaného. Následne začali chodiť s dcérou k psychiatricke L. U. do Dunajskej Stredy. Dcéra dostala aj lieky. Aj keď sa dcéra nechcela ísť s otcom, ťahal ju za ruku a aj tak ju zobral. Viackrát sa stávalo, že dcéru nevrátil včas. Na fyzické a psychické ublíženie sa nedá zabudnúť. Nakoniec s dcérou sa presťahovali do bytu, ktorý kúpila jej sestra.

Súd prečítal zápisnice o výsluchoch maloletej I. U. z prípravného konania a obrazovo-zvukové záznamy z jej výsluchov prehran na technickom zariadení. Zo zápisnice o jej výsluchu na polícii zo dňa 15.6.2011 vyplýva, že maloletá uviedla, že jej rodičia sa rozvedli preto, lebo otec ubližoval jej mame. Často ju bil, vyhrážal sa im, povedal, že sú veľmi zlé a že budú potrestané. Otec bil mamu rukou a stalo sa, že ju vytiahol z auta a sotil ju k stene pri obchode. Otec s mamou sa často hádali. Pri hádkach sa stávalo, že otec dal facku mame. Uviedla ďalej, že necíti sa dobre, keď je u otca, lebo otec hráva veľmi agresívne hry s Barbie bábikami. Jednu bábiku nazval Mama a druhú Gyuri. Bábika s menom Mama hovorila, že „Gyuri stiahni mi šaty, Gyuri nechytaj mi cecky“. Otec sa často hrá s bábikami hru o mame a hovorí škaredé slová. U otca sa cíti dobre len vtedy, keď je tam jeho priateľka, lebo tá je k nej veľmi milá. Otec často škaredo rozpráva o mame. Raz u krstnej mamy napísala na papier, čo hovorí otcovi o mame a tento papier zobrali potom k psychologičke. Otec raz tvrdil, že má u mamy prsteň, ktorý dostal od prababky, že má tam obrúčku, šachové figúrky a chcel, aby ich ona zobrala k nemu a za to dostane 10 Barbie bábiek. Otec si kúpil pištoľ a volá ju Džordžo a povedal, že by zastrelil mamu a celú jej rodinu. Tvrdila, že otec ich často vyháňal z bytu. Raz sa stalo, že bola v pyžame a keď museli odísť z bytu, išli na autobusovú zastávku, chvíľku tam sedeli a potom sa vrátili do bytu.

Z ďalšej výpovede maloletej zo dňa 14.8.2012 vyplýva, že maloletá uviedla, že nechodí rada k otcovi, lebo často na ňu kričí, občas ju ťahá za vlasy, niekedy ju aj facká. Stáva sa aj také, že ju zatvorí do izby. Otec je nervózny. Keď sú s otcom u starých rodičov, sa tiež k nej takto správa. Háda sa aj rodičmi. Keď je u starých rodičov, nemôže volať mame, každý telefón je vypnutý alebo skrytý. Zobral od nej aj jej starý telefón. Keď mu to hovorila, že jej to vadí, dostala facku. Často hovorila otcovi, že nechce k nemu chodiť. V škole sa necíti dobre, lebo spolužiaci sa jej vysmievajú. Hovoria jej, že jej otec nie je normálny. Aj učiteľky si za jej chrbtom šušujú o nej. Raz jedna učiteľka kričala na ňu, keď tam bol aj otec a otec jej nezastal. Kvôli otcovi má zlé sny, ľahko sa rozplače. Otec jej povedal, že sa k nim vláme a bude strieľať. Často jej bolí brucho, vracala, hryzie si nechty, keď má ísť k otcovi. Boli kvôli tomu aj u lekára.

Svedkyňa L. B. uviedla, že bola pol roka triednou učiteľkou maloletej poškodenej. Otec do školy chodil častejšie. Od matky mal. sa dozvedela o problémoch v rodine. Rodičia mali odlišné názory na veci v rodine. Počula aj od kolegyň, aj od rôznych ľudí, že sú problémy v rodine. Ona sa domnieva, že ľudia o problémoch sa dozvedeli od otecka dieťaťa. Matka dieťaťa jej uviedla, že s otcom mal. sa nevedia dohodnúť ohľadne maloletej. Keď je dieťa u starých rodičov s otcom, tak ju huckajú proti nej. Stopy po fyzickom násilí si nevšimla na mal. I.. Občas jej bolo v škole zle, bolelo ju brucho. Podľa nej matka preto zmenila školu mal., lebo chceli už mať pokoj od otca.

Svedkyňa V. V. uviedla, že bola triednou učiteľkou maloletej poškodenej. Na začiatku druhého ročníka nastali zmeny v rodine maloletej. Otec priniesol jeden papier, na ktorom bolo napísané, že nesúhlasí so zmenou školy maloletej. Aj mamička maloletej jej povedala, že nastali určité zmeny. Dozvedela sa o tom, že rodičia nežijú spolu. Malá I. prišla do školy občas smutnejšia, aj sa rozplakala. Rodičia sa nevedeli dohodnúť na styku s dieťaťom, prebiehal medzi nimi boj. Raz referoval jeden, inokedy druhý

rodič. Od kolegyň sa dozvedela, že malá poobede zvykla mať hysterické výstupy, že nechce ísť s otcom. Uviedla ďalej, že nevie si predstaviť, že by otec bol niečo spravil svojej dcére.

Malá I. mala jedno obdobie, keď mala problémy s bruchom, aj zvracala. Brucho jej pobolievalo hneď ráno alebo neskôršie. Keď problémy sa nezlepšili, svedkyňa zavolała jej mamičke. Raz na rodičovskom združení na otázku, že kto by bol ochotný napísať zápisnicu, sa prihlásila matka dieťaťa. Otec mal okamžite zareagoval a spýtal sa, či je to možné v ich prípade. Boli to zvláštne situácie. Otec mal zvykol jej volať aj cez víkendy, že nedostal dcéru, alebo neodišla s ním. Maloletá sa učila veľmi dobre, bola disciplinovaná, slušná, úctivá. V spočiatku mala blízko obom rodičom, neskôr ako autoritu vnímala skôr svoju matku.

Svedkyňa Y. Czifra uviedla, že je priateľkou rodiny U.. Jej manžel bol kolegom poškodenej. Ich dcéru učila hrať na klavíri. Chodievala k nej raz alebo dvakrát do týždňa. Pani I. U. občas sa jej sťažovala, že ich dcéra nerada chodí k starým rodičom. Udalosti okolo rozvodu rodičov doľahli aj na maloletú, bola smutná a nechcela o týchto veciach hovoriť. Najneprijemnejšie bolo, keď obžalovaný svedkyňu navštívil na jej pracovisku a začal rozprávať, že jej manžel a jeho manželka majú medzi sebou pomer a či svedkyňa vie kde je manžel. Ona vedela, že to nie je pravda, lebo dobre vedela, že kde sa jej manžel nachádza. Obžalovaný ju ešte minimálne dvakrát navštívil z toho istého dôvodu. Ďalej uviedla, že len z počutia vie, že obžalovaný psychicky ubližoval manželke a videla modrinu na jej ruke. Nevie však uviesť ako modrina vznikla. Poškodená jej porozprávala aj o tej zahanbujúcej výveske, čo obžalovaný vyvesil v schodišti ich bývalého domu a aj o tom vie, že poškodená musela dcéru zobrať k psychológovi.

Svedkyňa S. R. uviedla, že maloletá bola žiačkou ich školy, kde ona bola zástupkyňa riaditeľa. Medzičasom sa zhoršili vzťahy medzi jej rodičmi a boli problémy so stykom s maloletou. Dohodli sa, že na pôde školy sa uskutočnia rozhovory medzi rodičmi, aby rodičia zobrali z plece dievčatka rodinné problémy. Mamička rozhovor odmietla s tým, že nemá zmysel. Vie o tom, že starostlivosť o dieťa bola viackrát zmenená. Prebiehala vojna o umiestnenie maloletej. Pri rozhovore s mamičkou, tá jej povedala, že dievčaťko nechce odísť k otcovi, lebo sa bojí, necíti sa dobre u otecka. Z porozprávania buď pani triednej učiteľky alebo maďarčinárky vie, že došlo k takej situácii, že rodičia maloletej sa hádali, padli tam nevyberané slová, došlo k hádke aj na zasadnutí rodičovského združenia.

Svedok I.. T. K. uviedol, že bol kolegom poškodenej na Univerzite J. Selyeho v Komárne. Zoznámil sa aj s jej manželom. On a jeho rodina sa dostali do bližšieho vzťahu s rodinou U.. Pri viacerých stretnutiach zistil, že obžalovaný sa vyznačuje rozhodnou osobnosťou a presadzuje svoju vôľu v celej rodine. Po určitom čase zistil, že sú medzi nimi nezhody. Stalo sa, že poškodená sa aj rozplakala na pracovisku. Napríklad boli niekedy nezhody medzi nimi kvôli tomu, že obžalovaný nechcel požičať poškodenej auto, hoci mali 2 autá a ona nemohla odcestovať alebo na tom, či treba choré dieťa zobrať k lekárovi alebo nie. Poškodená asi trikrát prišla s modrinami do práce. Poškodená mu uviedla, že s obžalovaným mali konfliktnú situáciu a modrina pochádza z nej a obžalovaný dal pocítiť, že on je pánom domu.

Maloletú poškodenú jeho manželka učila hrať na klavíri. Stávalo sa, že poškodené, jeho manželka a on spolu išli s autom do školy a do práce. Obžalovanému sa to nepáčilo a povedal mu, aby jeho manželke nepomáhal, lebo to oľutuje. Poškodená mu rozprávala, že obžalovaný násilne presadzuje svoju vôľu, nikdy ju nevypočuje, jej argumenty neberie do úvahy. Raz svedkovi zavolała, aby im pomohol, lebo obžalovaný ich vyložil na ulici a nechal ich tam. Stal sa taký prípad, poškodená s dcérou sa odsťahovala do študentského domova Danubius. Povedala mu, že preto sa odsťahovala, lebo je stále obťažovaná a už má z toho dosť. Potom s manželom mali rozhovor, jej manžel sľúbil, že sa zmení, preto sa k nemu vrátila. Odsťahovala sa od neho aj druhýkrát. To bolo vtedy, keď obžalovaný vyvesil oznam v ich schodišti s textom, že poškodená je psychicky labilná a keď ju niekto uvidí, má volať políciu. Svedok pomohol poškodenej pri sťahovaní. Boli tam prítomní ešte aj brat a matka poškodenej a asi aj otec obžalovaného. Niektorí zavolať políciu. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že boli problémy aj so stykom obžalovaného s maloletou, nezvykol ju vrátiť včas. Raz z ďaleka videl jeden prípad, keď obžalovaný mal zobrať malú, ale tá s ním nechcela odísť, darmo ju matka presviedčala a ani s otcom neodišla. Inokedy bol prípad, že bol na návšteve s jedným známym u poškodenej a malá I. na jeho otázku, že čo je s otcom povedala, že nemôže to povedať, ale napíše. Ten text popisoval Barbie bábiky a popisoval taký sexuálny vzťah a aktivity, pri ktorom svedok bol jedným z bábik ako Gyuri a druhá bábika pani I.. Bol raz svedkom toho, že obžalovaný vyhľadal poškodenú na jej pracovisku, hádali sa, pričom obžalovaný jej povedal, že „z tohto manželstva aj tak živá nevystúpiš!“ On vyhľadal aj manželku svedka asi trikrát a vždy jej oznamoval,

že svedok a jeho manželka majú príliš blízky vzťah. Oni sa s manželkou dohodli, že keby sa návštevy zopakovali, podajú trestné oznámenie. On z vlastného rozhodnutia napísal list na kuratelu z dôvodu, že ľutoval malú I., videl, že sa trápi. Chcel, aby sa zistilo, čo jej spôsobuje traumu. Podľa neho poškodená sa neodvážila vystúpiť v záujme svojej dcéry.

Dodal, že maloletá je veľmi múdra a nemal dôvod na to, aby pochyboval v jej slovách. Keď sa začali konflikty medzi obžalovanou a poškodenou, bolo na nej vidieť, že je smutná, uzavretejšia. Maloletá sa mu zdôverila, že zle sa cíti u otcovej rodiny a oni používajú isté výrazy v súvislosti s jej matkou, ale to nie je pravda a ona matku ľúbi. Keď maloletá mala ísť k otcovi, sťažovala sa na bolesti hlavy, zvracala, nerada chodila k otcovi. Má vedomosť aj o tom, že po nociach sa zvykla pomočiť. Maloletá sa mu zdôverila aj s tým, že rodičia sa hádajú, otec kričí na mamu a niekedy aj na ňu. Zvykla porozprávať aj pozitívne zážitky, keď otec ju zobral na výlety. Maloletá sa mu zdôverila aj s tým, že keď je u otca alebo u starých rodičov, nedovolia jej zatelefonovať matke a často ju nechajú samú.

Svedkyňa V. B. uviedla, že je vychovávateľkou v škole, kde chodila maloletá poškodená. Problémy sa nastali vtedy, keď maloletá mala odchádzať z družiny určité dni s otcom. Stávalo sa, že nechcela odísť, plakala. Bolo to veľmi rozumné dievčatko, aj deti, aj vychovávateľky ju ľúbili. Ona sa ju spýtala prečo nechce odísť s otcom, na čo povedala, že otec ju neľúbi. Keď prišla pre ňu matka alebo pán B., ktorý mal splnomocnenie, kľudne s nimi odišla. Nebola svedkom toho, že by sa rodičia maloletej v škole hádali.

Svedkyňa L. K. P. uviedla, že maloletú poškodenú učila, keď chodila do ich školy. Raz bola svedkom toho, že maloletá na chodbe školy škaredo sa rozprávala so svojim otcom, nechcela s ním odísť. Vtedy sa rozhodla, že sa s ňou porozpráva. Zobrala ju do zborovne a porozprávali sa. Ona jej vytkla jej správanie sa. Kvôli tomu matka maloletej napísala sťažnosť riaditeľovi školy. Keď maloletá postúpila do 4. ročníka, zmenila sa, bola uzavretá. Stávalo sa, že počas hodiny sa vypýtala na záchod a jej spolužiaci hovorili, že ľvetť má ísť k otcovi na víkend.

Svedkyňa I. B., psychologička CPPaP v Komárne uviedla, že v máji 2010 ju vyhľadala poškodená, chcela riešiť citové problémy maloletej I.. Ona 8 sedení mala s maloletou, dve sedenia s matkou a 2 sedenia s otcom.

Maloletá sa jej sťažovala, že musí chodiť na klavír, lebo to otecko chce. Potom hovorila, že sa bojí, lebo otecko jej hovoril, že sa k nim vláme, ale urobili s mamičkou protiopatrenia, obložili si posteľ stoličkami, pripravili korenie, aby mu mohla hodiť do očí a baterku. Zverila sa jej o tom, že otec hrá hru s nahými Barbie bábikami, pričom jedna bábika hovorí druhej, že „aj ťa vyzliekam, aj tak ťa polaškujem“. Potom nahé bábiky položí na seba a pohybuje s nimi hore dole a používa škaredé slová. Tieto škaredé slová napísala aj na papier. Ona obžalovaného na veľa vecí upozornila, on však tieto veci negoval a bagatelizoval. Maloletá jej rozprávala aj to, že raz otec vyhodil mamu z auta, pričom jej povedal niečo vulgárne. Vadilo sa jej aj to, že otec chodil za ňou do školy pred vyučovaním. Najnaliehavejšia otázka bola, že malá nechcela ísť k otcovi. Malá sa sťažovala, že sa jej nebolo venované. Nepáčilo sa jej ani u starých rodičov. Zvykla hovoriť, že nechce ísť k otcovi, že otec s ňou trasie. Matka maloletej spomínala, že obžalovaný býva na ňu agresívny, spomínala aj ten oznam, ktorý vylepil v bytovke, trestné oznámenia, hádky, incident na rodičovskom združení, verbálne útoky na jej rodinu. Maloletá poškodená sa pozitívne vyjadrovala o otcovej priateľke a matkinho priateľovi, ako aj o svojej krstnej mame.

Svedkyňa L. U., matka obžalovaného uviedla, že malá I. lipla na svojom otcovi, otec sa staral o ňu, venoval sa jej, chodili spolu na výlety. Podľa jej názoru manželstvo rodičov maloletej bolo harmonické. Konfliktnú situáciu vyvolalo v ich vzťahu to, keď si chceli byť vymeniť na väčší, a pritom vyšlo najavo že poškodená sa chce rozviesť, bol kúpený byt na meno jej sestry. Jej syn s rozviesť nechcel. Nevesta chcela odísť, že už nevydrží tú situáciu. Podľa nej v manželstve mali len menšie nezhody. Keď sa rozišli, bol určený styk otca s dieťaťom. Malá chodila rada k otcovi, vždy jej organizoval nejaký program. Jej syn styk dodržal. Bola raz prítomná, keď malá nechcela odísť s otcom a plakala. V aute sa však ukludnila. Matka maloletej sa snažila brániť styku otca s dieťaťom. Vnučka sa cítila u nich dobre, nie je pravdou, že ju zamkli, ťahali za vlasy a neumožnili jej telefonovať. Ani to nie je pravdou, že otec hovoril pred ňou vulgárne slová. Ani neveta, ani vnučka sa jej nikdy nestážovali, maloletá bola ovplyvňovaná svojou matkou.

Svedok B. U., otec obžalovaného uviedol, že manželstvo jeho syna a poškodenej bolo harmonické. Syn sa staral o svoju rodinu, chodievali na dovolenky. V roku 2009 sa začali problémy, keď vysvitlo, že poškodená vybavila jeden byt na meno svojej sestry. Niekedy v lete 2009 sa poškodená s dcérou odsťahovali. Bol prítomný, keď brala svoje veci. Niekoľko dní predtým zavolať policajtov, podľa neho preto, že na chodbe bolo viac vriec. Uviedol ďalej, že 2.9.2009 o 18.00 hod. mal jeho syn odovzdať dcéru matke. V ten večer brat poškodenej a ešte jeden muž napadli jeho synov. Následne po incidente obžalovaný vyvesil jeden oznam, v ktorom stálo, že ak obyvatelia domuvidia niekoho cudzieho, tak ho majú hlásiť buď jemu, alebo polícii. Oznam on nevidel, len syn mu o tom rozprával. Keď mal syn u seba dcéru, zdržiavali sa buď v Komárne, alebo u nich v Želiezovciach. Syn sa venoval malej, chodievali na kone, lyžovať sa, na klzisko. Nie je pravdou, že zakázali jej telefonovať ani to, že ju zamkli. Syn nezvykol kričať na ňu, neťahal ju za vlasy a nezamkol ju. Bol len jeden konflikt, keď malá u nich nechcela vyjsť z bazéna, hoci on jej to prikázal. Potom bola smutná a zavolať mame. Tvrdil, že ani syn, ani vnučka nepoužívali vo svojom jazyku vulgarizmy. Podľa neho nevesta obrátila malú proti nim.

Svedok C. Bartal, bývalý svokor obžalovaného na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Keďže toto svoje právo v prípravnom konaní nevyužil, boli prečítané zápisnice o jeho výsluchoch z prípravného konania. Vtedy uviedol, že kým poškodená a obžalovaný žili spolu, obžalovaný neprispieval peniazmi na domácnosť. Poškodenej finančne vypomáhala jej sestra. Niekoľkokrát sa stalo, že poškodená mu zavolať, že doma je problém. Oni okamžite k nim išli a keď dorazili obžalovaný im uviedol, že všetko je v poriadku. Na vnučke však videli, že je veľmi poplašená. Na jar roku 2009 sa stalo, že obžalovaný zamkol vnučku a poškodenú do bytu a nepustil dcéru do práce a vnučku do školy. Vtedy k nim prišla druhá dcéra X. a ona ich vyslobodila. Vtedy sa dcéra a vnučka odsťahovali na niekoľko dní na internát Danubius v Komárne. V septembri 2009 sa úplne odsťahovali od obžalovaného a dcéra podala návrh na rozvod. Keď sťahovali dcéru, niekto zavolať políciu, lebo obžalovaný vyvesil v dome oznam, aby v prípade, že niekto zbadá I., aby okamžite volal políciu. Keď sa začalo rozvodové konanie, obžalovaný sa im vyhrážal, že ich zlikviduje a že zabezpečí, aby manželka svedka stratila invalidný dôchodok. Boli problémy aj so stykom obžalovaného s maloletou, ktorú nikdy nevrátil včas. Viackrát sa stalo počas rozvodového konania, že obžalovaný sa objavil pred domom a natáčal ich na kameru. Od dcéry vie, že obžalovaný sa neraz jej vyhrážal likvidáciou. Chodil za ňou na jej pracovisko a aj do školy a tam jej nadával a vyhrážal sa jej. Jeho dcéra žila vo veľkom strese a strachu. Niekoľkokrát videl, že dcéra mala modriny na nohách.

Čo sa týka vnučky uviedol, že ona postupne začala rozprávať o veciach, ktoré sa udiali. Porozprávala, že otec má zbraň a bála sa, že zbraň použije voči nej a mame. Porozprávala tiež, že otec jej ukazoval sexuálne hry medzi Barbie bábikami. Keď malá bola na výsluchu ohľadne tých bábik, kričal na ňu a ťahal ju za vlasy, že prečo klamala. Malá porozprávala aj to, že otec raz chcel mamu zraziť autom, inokedy vysotil ju z auta, ako aj to, že raz ich vymkol z domu a nemali kam ísť. Sťažovala sa aj na to, že otec často na ňu kričí a zosmiešňuje, lebo pribrala. Bol očitým svedkom toho, že keď raz obžalovaný zobral dcéru do školy, mal v ruke skrútený papier, ktorým ju udieral po hlave a takto ju pred sebou hnal. Vnučka sa im zdôverila aj s tým, že za vlasy ju vytiahol z bytu na schodište a nechal ju tam stáť hodinu a to len preto, lebo na kuratele nepovedala to, čo jej on prikázal. Sťažovala sa aj na to, že otec ju stále natáčal na kameru a keď ju brával do Želiezoviec, vždy mal v aute zbraň Džordža a povedal jej, že preto ho má v aute, aby ju ochránil, aby ju nemohla zobrať matka. Obžalovaný pred ňou škaredo nadával na matku maloletej. Sťažovala sa aj na to, že stále chodil za ňou do školy, sledoval ich. Vnučka sa bála otca. Keď bola u otca alebo u starých rodičov v Želiezovciach, nedovili jej telefonovať mame. Maloletá nechcela chodiť k otcovi.

Rovnako vypovedala aj bývalá svokra obžalovaného J. Q. a dodala, že raz vnučka u nich vo Veľkom Mederi sa prehrabávala v šuplíkoch. Povedala svedkyňi, že hľadá prsteň a nejaké papiere, lebo otecko jej sľúbil nejaký darček, ak ich donesie.

Svedkyňa X. Q., sestra poškodenej uviedla, že po tom, čo sa obžalovaný a poškodená zosobášili, často ich navštevovala. Videla, že obžalovaný sa často nepekne správal voči jej sestre. Viackrát jej povedal, že ona je nikto, že nemá vzdelanie, neznamená nič. Očakával od sestry, aby ona z materského kryla všetky výdavky v domácnosti. Svedkyňa zvykla sestre vypomáhať. Mala aj vlastný kľúč od ich bytu. Raz keď ich prišla navštíviť videla, že obžalovaný pred dcérou fackal svoju manželku. Jej sestra bola ním viackrát ponížená, veľakrát sa hádali, pričom obžalovaný škaredo nadával svojej manželke. Keď jej sestra nastúpila do

práce, kontroloval ju a snažil sa riadiť veci. Veľakrát sa dostavil na jej pracovisko. Raz zavolať sestru, ale tá nebrala telefón. Zavolať na jej pracovisko a povedali jej, že neprišla do práce. Bola jej táto situácia podozrivá a preto poprosila svojho šéfa, aby ju priniesol do Komárna. Ona zazvonila, pričom jej kolegovia sa neukázali a dvere otvoril obžalovaný. Keď vošla do obývačky videla, že jej sestra a malá sedeli tam, pričom na tvári vtedy boli stopy po fackách. Ona pobalila aj sestru, aj malú a zobrala ich so sebou. Obžalovaný kričal za nimi, že sestra bude žiť len dovtedy, kým sa s ním nerozvedie a že zničí celú ich rodinu. Vtedy ich zobrala k rodičom. Následne hľadali pre nich byt. Byt kúpila ona. Obžalovaný sa snažil privábiť späť sestru a v auguste ešte boli na dovolenke, ale sa nič nezmenilo, preto podala žiadosť o rozvod. Obžalovaný vymenil zámok na byte, kde spolu bývali a nechcel dovoliť sestru, aby zobrala svoje osobné veci. V tom čase vyvesil oznam do schodišťa, kde boli uvedené aj osobné údaje sestry a výzva obyvateľom, aby nedovolili aby sestra a starší brat sa priblížili ku schodišti. Obžalovaný sa snažil dokázať, že sestra je psychiatrickým prípadom a snažil sa získať potvrdenie, že je psychopatka. Bol schopný zavolať šéfovi svedkyne a vykreslil ju ako zlodajku, klamátku a že on by takúto osobu nezamestnal. Styk s dieťaťom nikdy riadne nedodrжал. Zašiel na pracovisko sestry a chcel dosiahnuť, aby ju z práce vykopli. Chodil za dcérou do školy, robil cirkus, ponižoval dcéru pred deťmi a učiteľkami. Malá jej rozprávala, že keď neporozprávala u psychologičky alebo na kuratele také veci, ktoré on chcel, tak ju potrestal. Vymkol ju do schodišťa, alebo ju potiahol za vlasy. Malá sa postupne jej porozprávala rôzne incidenty. Trápilo ju, že otec ubližuje mame. Zvykla aj nakresliť, čo počula. Keď bola u otca nadávali na matku a nehrali sa s ňou, otec sa jej často nevenoval. Porozprávala prípad, keď boli na výlete a otec ju ťahal von z jazera za vlasy. Hovorila aj o prípade, keď otec vystrčil matku z auta. Naučila sa tiež vulgárne slová, ktoré pred ňou otec hovoril, aj vtedy, keď hral s Barbie bábikami. Tieto výrazy zvykla napísať na papier. Keď bola u otca, nemohla zatelefonovať mame. Stalo sa, že obžalovaný aj malú vyfackal, ťahal ju za vlasy. Bála sa aj jeho zbrane Džordža. Sestra a malá boli v neustálom strese. Jej sestra v spočiatku bojovala o zachovanie manželstva, ale sa aj bála, lebo obžalovaný jej povedal, že „ak sa odvážiš rozviesť, budeš žiť len dovtedy!“. Malá keď mala ísť k otcovi, vždy mala žalúdočné nervy. Svedkyňa bola v každodennom kontakte so svojou sestrou a bola svedkom viacerých incidentov.

Svedok K. U., brat obžalovaného uviedol, že jemu sa nezdalo, žeby boli nejaké problémy v manželstve jeho brata. Problémy sa začali vtedy, keď poškodená za chrbtom obžalovaného si kúpila jeden byt. Podľa neho, keď poškodená sa odsťahovala od obžalovaného, išla bývať do toho nového bytu. On nebol svedkom žiadneho incidentu medzi obžalovaným a poškodeným. Jeho brat nikdy neublížil manželke, ani dcére. Bol prítomný, keď poškodená sa odsťahovala z bytu. Podľa neho bez akéhokoľvek odporu vylúpila ich spoločný byt. Vedel o tom, že jeho brat vyvesil jeden oznam v schodišti domu, ale nebolo tam nič urážlivé. Vyvesil to obávajúc sa o svoju osobnú bezpečnosť. Tvrdil, že jeho brat nikdy sa nesprával agresívne voči poškodenej a ani ju neponižoval. Bol viackrát prítomný, keď došlo k odovzdaniu dieťaťa. Často krát sa stalo, že poškodená neodovzdala dieťa jeho bratovi. Dňa 2.9.2009 potom, čo dieťa matke odovzdali, skrižovalo im cestu jedno auto. V aute sedel brat poškodenej U. Q. a ešte ďalší muž. Vyskočili z auta a kričali na nich, vyhrážali sa. Druhý muž, J. F. rozbil okno na strane brata a viackrát ho udreli. Jeho brat podal potom trestné oznámenie. Tvrdil, že medzi bratom a švagrinou dňa 2.9.2009 nedošlo k žiadnemu incidentu. Brat sa venoval svojej dcére, chodili na výlety. Aj u otca, aj u starých rodičov sa cítila maloletá dobre. To čo je tvrdené o hre s Barbie bábikami nie je pravda. Pred svojou dcérou obžalovaný nepoužíval vulgárne slová a neublížoval jej ani fyzicky, ani psychicky.

Svedkyňa Katarína Pólya, švagriná obžalovaného uviedla, že obžalovaný a jeho dcéra mali medzi sebou veľmi dobrý vzťah. Obžalovaný sa jej venoval, hrali spoločenské hry, brával ju na dovolenky. Ona mala dobré vzťahy so svojou švagrinou. Asi v decembri roku 2008 švagriná sa jej sťažovala v tom smere, že rozmýšľa o rozvode. K príčinám sa nevyjadrovala. Svedkyňa mala dobrý vzťah s maloletou. Malá sa tešila, keď ju uvidela. Ale bolo aj také, že hovorila že sa u nich a u otca sa jej nepáči. Väčšinou sa dobre cítila, keď bola u starých rodičov v Želiezovciach. Chodili jazdiť na koni, hrali sa spolu. Maloletá sa jej nezvykla sťažovať, len raz jej hovorila, že sa jej nepáčia tie naťahovačky od jedného rodiča k druhému. Malá ľvett nepoužívala vulgarizmy. Svedkyňa nemala vedomosť o hrách so sexuálnymi motívmi s Barbie bábikami. Obžalovaný malej neublížil, neťahal ju za vlasy. S poškodenou a maloletou sa zvykli stretávať týždenne raz, niekedy aj viackrát. Malá ľvett sa občas sťažovala na bolesti brucha, ale nič také sa nestalo, kvôli čomu by mala mať kľče. Stalo sa viackrát, že keď malá bola u starých rodičov, obžalovaný jej zakázal telefonovať s matkou a to preto, lebo ľvettka si vymýšľala do telefónu a rozrušila sa. Čo sa týka rozvodu, švagor sa nechcel rozviesť a snažil sa udržať manželstvo. Počas manželstva sa jej švagriná sťažovala raz na to, že obžalovaný jej dáva málo peňazí, pritom bola na materskej dovolenke a že sa cíti sa, ako slúžka. Podľa nej malá sa otca nebála, ale bola vystresovaná z celej situácie.

Svedok J. Kosztolányi uviedol, že bol priateľom matky maloletého dieťaťa. Tvorili pár od februára 2011, do augusta 2012. Ďalej uviedol, že keď predtým, než malá I. mala ísť k otcovi, cítila sa zle, mala kŕče v bruchu. Povedala, že nechce ísť k otcovi, lebo sa u neho necítila dobre, že oni jej ubližujú, ťahajú za vlasy, pričom myslela aj na rodičov obžalovaného. Stalo sa, že obžalovaný napriek tomu, že malá nechcela s ním odísť, nasilu ju bral. Keď bola striedavá starostlivosť, to obdobie I. veľmi ťažko znášala. Sťažovala sa, že ju bijú, nedovolia jej telefonovať. Dostávala aj facky od otca, keď urobila niečo, čo sa mu nepáčilo. Stávalo sa, že keď obžalovaný bral so sebou malú, tak ju ťahal a sácal. Keď preberal malú, natáčal to na kameru. Bol prípad, že keď išiel pre dieťa, nechal ho samého na ulici, nepovedal matke, že dieťa neberie. Malá I. sa bála otca, on sa o nej hrozne vyjadroval. On sám počul, keď o svojej dcére sa vyjadroval ako u nejakej handre, že ho vôbec nezaujima, čo malá chce, jednoducho jemu vyhovel súd a ona musí poslúchnuť. Malá bola nervózna, všetko rozhrýzala, perá, ceruzky, všetko, čo jej prišlo pod ruku. Obžalovaný pred inými sa správal k dcére slušne, ale keď boli sami, bol k nej zlý. Stalo sa aj to, že obžalovaný chodil okolo domu, kde bývala poškodená, nahrával ich, fotil ich. Keď malá bola doma, bola kludná, on mal s ňou dobrý vzťah. Malá mala psychické problémy a aj on ju zvykol nosiť k psychologičke. Tieto problémy súviseli s obžalovaným, vychádzali zo správania obžalovaného voči jej dcére. Keď sa vrátila od otca, zvykla používať vulgárne slová. Problémy matka sa snažila riešiť cez kuratelu, ale vždy sa rozhodlo v prospech otca, matku nikdy nebrali do úvahy.

Svedkyňa S. Q. uviedla, že pracovala spolu s poškodenou na Univerzite J. Selyeho. Boli to roky 2008, 2009. Bola raz svedkom toho, že na pracovisko poškodenej prišiel obžalovaný a začal veľmi vieskať na poškodenú. Raz poškodená mala modrinu na tvári, povedala, že dostala facku od manžela. Aj inokedy videla modriny na nej. Napríklad nosila tmavé okuliare, lebo mala monokel, alebo mala modriny na ramenách. Poškodená vtedy povedala jej, že manžel ju trhal za ramená. Bola nervózna a vystresovaná. Bola taká aj počas rozvodu, lebo obžalovaný ju psychicky vydieral.

Svedkyňa J. P. P. uviedla, že bola kolegyňou poškodenej. Raz bola svedkom toho, že na ich pracovisko prišiel obžalovaný a hľadal poškodenú. Ona však nebola v práci. Obžalovaný však povedal, že určite ju a dcéru skrývajú a prehľadal všetky kancelárie. Poškodená jej povedala, že sa rozchádzajú, ale podrobnosti neporozprávala. Vie ešte o tom, že bol prípad, keď poškodené spali na internáte školy. Raz zbadala na ramenách poškodenej modriny.

Svedkyňa Y. Peredi uviedla, že je už dlhší čas obyvateľkou schodišťa, kde bývali obžalovaný a poškodená. Svedkyňa nezbadala, žeby mali medzi sebou nejaké problémy. Veľmi ju prekvapilo, keď pani Pólyová sa odsťahovala. Vtedy, keď sa to stalo, zbadala dole v schodišti na informačnej tabuli jeden papier. Tento papier podpísal obžalovaný. Bolo tam písané, že pani U. má psychické problémy. Svedkyňa nechcela, aby ľudia sa o tom rozprávali, preto ona zobrala papier so sebou. Pani U. sa s nikým nerozprávala v schodišti. Pán U. sa pekne správal k svojej dcére, videla to párkrát.

Svedok I. F. uviedol, že bol kolegom poškodenej. Raz na jej ramene zbadal hematóm, vtedy tvrdila, že spadla. O mesiac znovu zbadal hematóm na jej ramene a vtedy sa spýtal jej kolegyne, že čo sa stalo, ktorá povedala, že poškodená a obžalovaný nežijú dobre a že z toho je ten hematóm. Dvakrát počul, že obžalovaný sa háda s poškodenou na jej pracovisku. Tieto incidenty sa odohrali pravdepodobne pred ich rozvodom. Raz svedka poškodená poprosila, aby išiel s ním na miesto, kde jej mal obžalovaný odovzdať dieťa. Bála sa, že jej manžel ublíži. Svedok zostal sedieť v aute a z diaľky sledoval odovzdanie, nedošlo však k žiadnemu konfliktu.

Svedok U. Q., bývalý švagor obžalovaného uviedol, že manželstvo jeho sestry a obžalovaného bolo našťastie krátke. Na jeseň roku 2009 sa dozvedel o tom, že sa rozvádajú. Príčinou rozvodu bola nevera a agresivita zo strany švagra. Obžalovaný so svojou manželkou a dcérou sa zaobchádzal ako s predmetom. Keď bol určený styk, dieťa sa nechcelo ísť k otcovi. Obžalovaný sa vždy vyhráždal poškodenej, že jej dieťa nevráti. Svedok raz bol prítomný na ÚPSVaR v Komárne a videl, že napriek tomu, že malá kričala, revala, že nechce ísť k otcovi, otec a pracovníci ÚPSVaR násilím odobrali dieťa a natlačili do auta. Keď malá bola u svedka a zavolali, že musia dieťa odovzdať otcovi, došlo malej nevoľno, vracala, sčervenala, bola nervózna. Svedok ďalej uviedol, že každý týždeň zvykol navštíviť svoju sestru. Ku koncu manželstva sestra jemu povedala, že obžalovaný je mu neverný a dostala od neho bitku. Porozprávala mu aj taký prípad, že obžalovaný ju zamkol do bytu. Svedok bol viackrát prítomný pri odovzdaní dieťaťa. Pri odovzdaní bol furt problém. Bol jeden prípad, keď malá volala zo

Želiezoviec, že chce ísť domov. Ani vtedy otec nechcel vrátiť dieťa. Podľa neho obžalovaný potreboval malú len na to, aby mohol ubližovať jeho sestre.

Z výpovede znalca z odboru psychológie U.. U. Molnára a z jeho znaleckých posudkov vyplýva, že maloletá vyrastala v prostredí, ktoré pre ňu spôsobilo neurotizujúco. Výsledky vyšetrenia ukázali, že situácie medzi rodičmi spôsobili na ňu značne negatívne, stresujúco. To sa u nej prejavilo v tom, že mala problémy v škole, čo sa týka vychádzania so spolužiakmi. Boli tam príznaky hryzenie nechťov a trhanie si vlasov. Maloletá v tom čase bola extrovertovaná, submisívna, úzkostlivá s výraznou neurotickou symptomatológiou v popredí. Bola presvedčená, že jej prania a názory iní nebudú rešpektovať. Psychologickým vyšetrením sa nemanifestoval syndróm týranej osoby, no správanie sa otca spôsobilo na maloletú I. deprimujúco, vyvolalo u nej citovú subdepriváciu a spôsobilo neurotizujúco. Výpovede maloletej nesú pozitívne znaky všeobecnej ako aj špecifickej vierohodnosti. Na základe uvedeného usudzuje, že popísané situácie sú reálne a maloletá ich skutočne zažila. V myslení maloletej nenachádzal fabulačné či konfabulačné obsahy, nemá tendenciu skresľovať realitu. Otec svojim správaním a prístupom k matke ako aj k maloletej, nedokázal vytvoriť bližší citový vzťah. Malá I. má na otca prevažne špatné spomienky. Stretávanie s otcom považovala za nepríjemné a zaťažujúce. Rodičia ju zaťahovali do problémov, ktoré na maloletú spôsobili značne negatívne. Maloletá je inteligentná, bezprostredná a úprimná. Citový vzťah maloletej k matke je kladný. Citový vzťah k otcovi je ovplyvnený jeho dominantným autoritatívnym správaním sa k maloletej, ako aj kritickým postojom k matke.

Svedkyňa L.. F. R. uviedla, že pracuje ako psychológ na sociálnoprávnej kontrole. Prípád maloletého dieťaťa bol komplikovaný. Matka dieťaťa ju vyhľadala spolu aj s dieťaťom. Uviedla, že má podozrenie, že keď je dieťa u otca, dejú sa zvláštne veci. Malá mala so sebou 3 Barbie bábiky, ženského a mužského pohlavia. Prehrala s nimi scénu, ktorú údajne prehrala aj doma. Bábika „Đuri“ prišla k bábike „Mamička“ a chytala ju akože za prsia a hovorila, že „aké máš dobré kozy“ a podobne. Potom zahrála ešte jednu scénu, keď bábika „Mamička“ vrieska na otca a oslovovala ho J.. Matka I. ukázala jej aj zošit, do ktorého I. písala dosť oplzlé slová. Matka sa vyjadrila tak, že malá odmieta ísť k otcovi. Keď sa ju na to svedkyňa spýtala, hovorila, že otec je zlý, že na ňu kričí, nedovolí jej telefonovať mame, že sa vyhráza nejakou zbraňou a že ona kvôli tomu sa bojí a preto spáva s dáždnikom. Zvykla spomínať, že s otcom chodievajú k starým rodičom, kde sa necíti dobre. Bola prítomná pri jednej návšteve v domácnosti otca, kde videla jedno spokojné dieťa. Čo sa týka matky, matka dieťaťa spomínala psychické týranie zo strany obžalovaného, ako aj to, že zvykla ju zamkýnať v byte.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie L.. B. L. a z jej výpovede vyplýva, že poškodená I.. I. U. má intelektový výkon v pásme populačného nadpriemeru. Je citlivá voči morálnym problémom, aj voči problémom iných ľudí. Jej mravná vyspelosť je vysoká. Psychologickým vyšetrením neboli zachytené žiadne znaky sklonu k preháňaniu alebo zveličovaniu v interpretácií prežitých udalostí súvisiacich s konaním obžalovaného. Nemá tendenciu skresľovať realitu. Má tendenciu reagovať zvýšenou senzitivitou, ale túto prejavuje aj popisuje zodpovedajúco subjektívnemu emočnému prežívaniu. Na základe psychologického vyšetrenia konštatuje, že poškodená mohla zažiť udalosti, ktoré uviedla vo svojej výpovedi. Konanie obžalovaného resp. spolunažívanie vo vzťahu s ním, vyvolalo u poškodenej výraznú zvýšenú úzkosť, subdepresívne ladenie, výrazne zvýšené vnútorné napätie aj so sprievodnými somatickými obťažami. Prejavuje sa tendencia k izolácii, zvýšená úzkosť a napätie, znížená schopnosť dôverovať, nedostatočný pocit bezpečia. Psychologické vyšetrenie potvrdilo u poškodenej prítomnosť syndrómu týranej osoby.

Súd vypočul na hlavnom pojednávaní ako svedkyňu U.. B. W. - ktorá je znalkyňou z odboru psychológie, ktorá v konaní 9P 360/2010 tun. súdu vypracovala znalecký posudok, ktorý následne bol aj prečítaný ako listinný dôkazy. Znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2011. Z výpovede menovanej aj z jej znaleckého posudku vyplýva, že znalecký posudok bol vypracovaný pre konanie, predmetom ktorého bola striedavá starostlivosť rodičov o maloletú I..

U.. W. matku dieťaťa - poškodenú charakterizovala ako osobu, ktorá má nadpriemerné intelektové schopnosti. Je skôr komunikatívna ako emotívna. Má tendenciu posudzovať životné situácie subjektivisticky, nedostatočne kriticky, v afektívnych napätých situáciách môže správať neadekvátne. Otca dieťaťa - obžalovaného charakterizovala ako osobu, ktorá má intelektové schopnosti v pásme nadpriemeru. Je viac komunikatívny ako emotívny. Je sociabilný, otvorený voči kontaktom s inými ľuďmi.

V rámci medziľudských vzťahov môže mať problémy s vytváraním kompromisov, čo môže navodzovať konfliktnosť vo vzťahoch. Naznačená je tendencia prezentovať sa v lepšom svetle, skrývať sa, prípadne unikať do neosobných vzťahov. Zvýšená agresivita u neho zistená nebola. Má jednoznačný názor, na čom trvá, je cieľavedomý, má akcentovanú sebadôveru.

U matky zistila pocit neistoty, na kresbe demonštrovala prítomnosť smútku a depresie. Bola utrápená, napätá, mala pocit krivdy. Maloletá mala pozitívny vzťah k matke, stotožnila sa s jej kritickým postojom k otcovi. Na úrovni prežívania bol jej postoj k nemu ambivalentný, poznačený istou kalkuláciou. Porovnávala ho s matkiným novým priateľom ohľadne toho, aký profit môže mať z každého z nich.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky bola prečítaná výpoveď svedka S. N. z prípravného konania. Svedok, ktorý je riaditeľom školy, ktorú navštevovala maloletá poškodená uviedol, že v roku 2009 dostal cez triednu učiteľku výzvu od obžalovaného, že nesúhlasí so žiadnou zmenou, čo sa týka školského života maloletej. Triedna učiteľka rodičom vysvetlila, že kým nie sú rozvedení, majú rovnaké rodičovské práva a vyzvala ich, aby svoje rodinné problémy riešili mimo školy. Od triednej učiteľky sa dozvedel o tom, že sa odohrala neprijemná situácia medzi rodičmi na rodičovskom združení. O ďalšom incidente medzi rodičmi svedok nemal vedomosť.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky bola prečítaná výpoveď svedkyne J. N. z prípravného konania. Menovaná pracovala na základnej škole, ktorú navštevovala aj maloletá poškodená. Uviedla, že viackrát stretla rodičov dieťaťa na chodbe školy. Keď pani U. priniesla malú do školy, pán U. ich už tam čakal. Raz videla, že otec prišiel pre malú, ale tá plakala a nechcela s ním odísť.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti:

Poškodená a obžalovaný boli manželia, ale prerušili spolužitie koncom augusta 2009. Následne sa nevedeli dohodnúť o starostlivosti o maloleté dieťa. Poškodená podala dňa 8.9.2009 návrh na rozvod manželstva a na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a ako dôvod rozvratu manželstva mimo iného uviedla neveru obžalovaného, ako aj to, že ju ponižoval, nepovažoval ju za rovnocennú a viackrát ju fyzicky inzultoval. Zároveň podala aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom žiadala dieťa dočasne zveriť do svojej starostlivosti, určiť výživné na dieťa a upraviť styk otca s dieťaťom, v ktorom spomínala aj vyhrážky zo strany obžalovaného smerom na jej osobu. Konanie o rozvod manželstva bolo vedené na tun. súde pod sp. zn. 13C 192/2009. Obžalovaný s návrhom na rozvod manželstva v spočiatku nesúhlasil, no neskôr zmenil svoj názor. Manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené rozsudkom tun. súdu 13C 192/2009-187 zo dňa 22.1.2010. Dieťa bolo zverené do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na platenie výživného. Zároveň bol upravený aj styk otca s maloletou. Rozsudok čo do rozvodu a zverenia maloletej sa stalo právoplatným.

V spise sa nachádzajú 2 lekárske správy ohľadne zranení obžalovaného a poškodenej. Obžalovaný dňa 28.8.2009 vyhľadal chirurga ktorý konštatoval u neho odreninu ľavej ušnice-1 cm a citlivosť na mieste zranenia. Tvrdil, že doma bol napadnutý druhou osobou. Z ďalšej lekárskej správy vyplýva, že poškodená dňa 3.9.2009 vyhľadala chirurgia a uviedla, že dňa 2.9.2009 musela odskočiť pred autom prudkým pohybom a následne jej začala bolieť drieková časť tela a brucha. Lekár jej naordinoval kľudný režim 5-6 dní.

Obžalovaný neskôr podal súdu návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu a žiadal zveriť dieťa do striedavej starostlivosti rodičov. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9P 360/2011. Matka maloletého dieťaťa v tomto konaní podobne opísala správanie sa obžalovaného k maloletej, ako v trestnom konaní. Uznesením tun. súdu 9P 360/2010 zo dňa bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým dieťa bolo zverené do striedavej starostlivosti rodičov. Uznesenie napadla odvolaním matka. Krajský súd v Nitre rozhodnutím 9CoP 12/2012 zo dňa 12.3.2012 bolo prerušil konanie o zverení dieťaťa do starostlivosti rodičov až do právoplatného ukončenia trestného stíhania obžalovaného. Striedavá starostlivosť o dieťa bola zrušená. Maloletá striedavú starostlivosť ťažko znášala. Viackrát sa stalo, že nechcela odísť k otcovi. Otec o každom styku s maloletou informoval písomne ÚPSVaR a viackrát aj školu, ktorá malá l. navštevovala. O správaní sa otca voči maloletej viackrát zaslala oznámenie ÚPSVaR aj matka dieťaťa. Kópie týchto oznámení sa nachádzajú v spise.

Spomínané oznámenia svedčia o tom, že rodičia mali nezhody ohľadne starostlivosti o dieťa a ohľadne styku s dieťaťom, pričom každý prezentoval svoje argumenty, ktoré odzneli aj v ich výpovediach v trestnom konaní. Tieto argumenty prezentovali aj na pojednávaníach v konaní o rozvode manželstva, ako aj v konaní o striedavej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa.

Zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Komárne vyplýva, že maloletá bola evidovaná v tomto zariadení od mája 2010. Poradenstvo iniciovala matka maloletej. Poradenstvo viedla psychologička B., ktorá o tom porozprávala vo svojej výpovedi. V novembri 2011 matka mal. požiadala o stretnutie, ktorého by sa zúčastnilo dieťa, matka, otec a zástupca ÚPSVaR a jeho cieľom by bolo objasniť, prečo je maloletá ráno vyľakaná v dni, keď sa má popoludní stretnúť s otcom, čo je v pozadí úzkostlivosti a neurotických príznakov, ako napr. hryzenie pier, písacích pier, vlasov. Otec nakoniec sa stretnutia nechcel zúčastniť. Psychologička od septembra 2011 pozorovala na dieťaťu znásobenie neurotických symptómov. Dieťa odmietalo striedavú starostlivosť. Hovorila, že sa u otca necíti dobre, lebo kričí na ňu, občas ňou aj zatrasie a ohovára matku a jej rodinu. Vracala sa tomu, že sa bojí, že otec večer sa príde k nim domov pozrieť.

Matka navštevovala s dieťaťom aj klinickú psychologičku L.. F. M., a to v roku 2012 spočiatku dvojtýždenne, neskôr mesačne. Bolo u maloletej zistené zvýšené skóre úzkostných reakcií, jej postoj voči otcovi bol negatívny. Prežívala chronickú anxiétu a trápenie. Prejavili sa časté somatické obtiaže typu bolesti hlavy, ťažké zaspávanie, zlé sny. Odkedy bola zrušená striedavá starostlivosť, dieťa bolo pokojnejšie, no neustále malo strach zo stretnutia s otcom.

Maloletá bola vyšetrená aj v pedopsychiatrickej ambulancii L.. I. U. vo Veľkom Mederi. Maloletá porozprávala psychologičke, že veľakrát videla, ako otec ubližoval matke, zbil ju, sácal do nej. Otec kričal na ňu, vyhrážal sa jej, že dá facku, aj jej dal. Bojí sa o mamu. Otec mal byť taký milý ako mama. Len na výletoch sa cítila dobre. Psychiatricka diagnostikovala u dieťa adaptačné poruchy, separačné ťažkosti od matky, onychofágiu, somatické prejavy úzkosti - zvracanie, bolesti brucha. Predpísala maloletej lieky. Pri kontrolnom vyšetrení 14.8.2012 bolo zistené, že stav maloletej sa zlepšil. Pri ďalšej kontrole dňa 15.1.2013 sa tiež konštatuje zlepšenie stavu maloletej. Maloletá však odmieta styk s otcom, uviedla, že u neho nebola od októbra a nechce, aby ju k tomu nútili.

ÚPSVaR v Komárne sa aktívne zapojilo do riešenia konfliktov ohľadne styku otca s maloletou. ÚPSVaR pomáhali rodičom aj zapojením mediátora, s čím matka súhlasila.

Zo správy detskej lekárky L.. L. K. vyplýva, že maloletá od začiatku roka 2012 sa sťažovala na opakované bolesti brucha, zvracanie - po návšteve otca. Boli preto vykonané vyšetrenia, všetko s negatívnym výsledkom. Po vylúčení organickej príčiny ochorenia lekárka doporučila vyšetrenie maloletej u detského psychológa.

Zo správy mediátora U.. C. L. vyplýva, že dňa 7.9.2012 bola zaregistrovaná zmluva o začatí mediácie s rodičmi maloletého dieťa. Bolo naplánovaných 6 sedení, pričom posledné sa neuskutočnilo. Matka samotný proces mediácie vnímala pozitívne a prejavila záujem o pokračovanie mediácie.

Z priestupkového spisu Okresného súdu Dunajská Streda, odbor všeobecnej vnútornej správy č. ODU-DS-OVVS-2012/10189 vyplýva, že na základe podania obžalovaného bolo vedené priestupkové konanie proti bývalému svokrovi obžalovaného C. Q., ktorý údajne mal päťkrát udrieť obžalovaného a vyhrážať sa mu ujmu na zdraví. Priestupkové konanie však bolo zastavené, lebo nebolo preukázané spáchanie skutku C. Q..

Obžalovaný v období od 31.8.2009 do 4.9.2009 vyvesil na vchodové dvere bývalého spoločného bydliska obžalovaného a poškodenej oznam obyvateľom vchodu, v ktorom uviedol, že jeho manželka opustila spoločnú domácnosť, je dlhšiu dobu psychicky labilná, fyzicky ho napadla, zaútočil fyzicky na neho aj jej brat s jedným mužom. On nesúhlasí s tým, aby vstúpila do jeho bytu bez jeho prítomnosti a žiada obyvateľov vchodu, že ak ju uvidia pohybovať sa v priestoroch vchodu, nech túto skutočnosť oznámia polícii, prípadne jemu. V tomto oznámení uviedol aj osobné údaje svojej manželky. Vzhľadom na tento oznam poškodená podala súdu návrh na ochranu osobnosti a žiadala, aby sa obžalovaný jej ospravedlnil. Žiadala taktiež zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 1.659,70 eur. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 10C 134/2010. Návrh podala nielen pre tento oznam, ale aj preto, že obžalovaný ju hrubo

ponižoval na rodičovskom združení v škole, telefonicky obťažoval jej zamestnávateľa, kde ju tiež urážal a ponižoval. Zaťahuje do ich problémov úplne cudzích ľudí, porušuje jej súkromie. Následne obžalovaný vyvesil v schodišti ospravedlnenie o poškodená svoj návrh zobrala späť.

Obžalovaný predložil súdu fotografie, ako aj obrazovo-zvukové záznamy o dovolenkách strávených svojou dcérou a manželkou, ako aj o tom, ako išiel s dieťaťom na kone, na lyžovačku, ako maloletá kŕmi zvieratká u starých rodičov. Obrazovo-zvukové záznamy boli prehrané na technickom zariadení.

Z rozsudku tun. súdu 1T 44/2012-654 zo dňa 23.3.2017 vyplýva, že Bc. U. Q. - brat poškodenej a J. F. boli oslobodené spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno pre prečin nebezpečného vyhrážania v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 360 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na úkor obžalovaného a jeho brata dňa 2.9.2009, keď im mali brániť v jazde, mali sa im vyhrážať zabitím, mali udierať obžalovaného a rozbiť sklo na aute. Súd ich oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko skutok nie je trestný činom. Ako listinné dôkazy boli predložené aj písomné prejavy maloletej. Maloletá písala o koňoch, o tom, ako hrala spoločenské hry, ale napísala aj smutné básničky a škaredé slová, ktoré sa hanbila vysloviť a o ktorých tvrdila, že počula ich od otca.

Obžalovaný doposiaľ priestupkovo stíhaný a súdne trestaný nebol. Jeho zamestnávateľ ho hodnotí veľmi kladne.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutky sa stali tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ich obžalovaný.

Obžalovaný síce popieral spáchanie skutkov, je však plne usvedčený výpoveďami poškodenej - jeho bývalej manželky, maloletej poškodenej - jeho dcéry, ako aj výpoveďami svedkov L. G. X., J. Q., C. Q., U. Q., X. Q., I. T. K., I. F., J. B., L. L. B., V. B., L. K. P., V. V., L. I. B., L. F. R., Y. K., S. N., S. R., J. N., S. Q., J. Šimaljak P., výpoveďami znalcov z odboru psychológie a ich znaleckými posudkami, ako aj listinnými dôkazmi. Výpovede rodičov, brata a švagrinej obžalovaného súd nepovažoval za vierohodné, nakoľko vzhľadom na ich príbuzenský vzťah k obžalovanému, majú záujem na výsledku trestného konania.

Súd nemal dôvod neveriť výpovediam poškodenej a maloletej poškodenej a to jednak z dôvodu, že znalci skonštatovali, že výpovede maloletej nesú pozitívne znaky všeobecnej, ako aj špecifickej vierohodnosti a maloletou popísané situácie sú reálne a skutočne ich zažila a poškodená nemá tendenciu skresľovať realitu a mohla zažiť udalosti, ktoré uviedla vo svojich výpovediach, ako aj z dôvodu, že ich tvrdenia sú podopreté aj svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi. Konaním obžalovaného vznikol u poškodenej ťažší následok, a to syndróm týranej osoby. U maloletej poškodenej síce syndróm týranej osoby zistený nebol, ale správanie sa obžalovaného voči nej pôsobilo na ňu depresujúco, vyvolalo u nej citovú subdepimáciu a spôsobilo neurotizujúco. Vyvolalo u nej také prejavy, ako hryzenie nechťov, písacích pier, pier, trhanie vlasov, problémy v škole. Hra, ktorú obžalovaný hral pred maloletou poškodenou s Barbie bábikami so sexuálnym motívom, to, že maloletú učil používať vulgárne výrazy, že navádzal maloletú pod prísľubom odmeny, aby ukradla určité veci z bytu svojej matky, vyvolávali u nej pocity úzkosti a hanblivosti a ohrozovali jej mravný vývoj. Matka bola nútená s ňou vyhľadať Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, následne chodila s ňou k detskému psychológovi, ako aj pedopsychiatrovi. Maloletej boli naordinované aj lieky.

Obžalovaný má nadpriemerné intelektové schopnosti, napriek tomu viedol „vojnu“ proti svojej bývalej manželke, poškodenej. Vyslovene ju, ako aj svoju dcéru prenasledoval. Chodil každé ráno do školy, aby videl, kedy matka prinesie dcéru. Ponižoval poškodenú na rodičovskom združení, pred pedagógmi a rodičmi, na jej pracovisku, na pracovisku manželky jej kolegu. Vyhrážal sa jej, fyzicky na ňu útočil aj počas manželstva. Snažil sa o to, aby spochybnil jej duševné zdravie, o čom svedčí aj oznam, ktorý vyvesil vo vchode obytného domu, kde býval. Nahrával ju, ako aj maloletú na kameru. Snažil sa ukazovať v čo najlepšom svetle pred pedagógmi a pracovníkmi ÚPSVaR a snažil sa aj o to, aby ich postavil na svoju stranu, čo sa mu v časti aj podarilo. Chcel silou mocou preukázať, že on je lepší rodič ako poškodená aj tým, že neustále posielal „hlásenia“ ÚPSVaR ale aj škole o tom, ako prebiehal jeho styk s dcérou, pritom dieťa často nevrátil včas matke. Problémy sa začali v rodine ešte pred rozvodom manželov a pokračovali aj po rozvode.

Súd je toho názoru, že obžalovaný jednoducho nevedel stráviť, že manželka ho opustila a podala návrh na rozvod. On zrejme z tejto situácie chcel vyjsť ako víťaz. Neuvedomil si však jedno, a to, že svojím správaním ako zraňuje svoje dieťa. Na jednej strane ju nosil na výlety, ale inokedy sa jej nevenoval, osočoval a fyzicky napadol pred ňou jej matku, správal sa voči nej direktívne, trestal ju, a to aj fyzicky. Tiež si neuvedomoval, že rozvod rodičov dieťa ťažko prežíva a v tomto období treba k dieťaťu pristupovať obzvlášť citlivo. Dieťa potrebuje oboch rodičov, aj otca, ale otca láskavého, chápaného. Správanie sa obžalovaného voči poškodeným podľa názoru súdu úzko súvisí s jeho charakterovými vlastnosťami, ktoré vymenovala U.. B. W. vo svojom znaleckom posudku, ktorý súd prečítal ako listinný dôkaz. Obžalovaný má problémy s vytváraním kompromisov, trvá na svojom názore, teda vždy musí mať pravdu, má prílišnú sebadôveru, má tendenciu prezentovať sa v lepšom svetle. Tieto vlastnosti obžalovaného viedli k tomu, že obžalovaný agresívne, neadekvátne reagoval na emočne záťažové situácie a že došlo ku konfliktom s manželkou aj dcérou a k spáchaniu trestných činov.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkových podstat zločinu týranej blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (účinného v čase spáchania skutku), prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a zločinu týranej blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona - obžalovaný pred spáchaním trestných činov viedol riadny život a jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona - obžalovaný spáchal viac trestných činov. Keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, súd mu uložil úhrnný trest. Nakoľko z týchto trestných činov dva sú zločiny a jeden je prečin a trestné činy boli spáchané viacerými skutkami, pri uložení trestu súd použil aj ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorej zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného - § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona - o jednu tretinu. Trestná sadzba je teda od 7 rokov do 20 rokov. Súdom je však toho názoru, že uvedená trestná sadzba, prihliadnúc na osobu obžalovaného, by bola pre neho neprimerane prísna a účel trestu je možné dosiahnuť i trestom kratšieho trvania. Súdom prihliadol pri ukladaní trestu aj na dĺžku trestného stíhania, ako aj na to, že obžalovaný po spáchaní skutkov sa nedostal do rozporu so zákonom. Preto súdom obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom mal za to, že postačí uložiť obžalovanému podmienkový trest odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň bola uložená obžalovanému povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu z dôvodu, aby emočne záťažové situácie v budúcnosti zvládol adekvátnym spôsobom a aby v medziľudských vzťahoch bol schopný kompromisu a empatie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.